

UOHSX00HGWJ2

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0038/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-14923/2023/162

Brno 20. 4. 2023

V řízení o rozkladu ze dne 9. 3. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 3. 2023 obviněným –

- **České vysoké učení technické**, IČO 68407700, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0076/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08026/2023/500, vydanému dne 24. 2. 2023 ve správním řízení zahájeném z moci úřední,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 31. 12. 2017, v souvislosti s uzavřením kupní smlouvy ze dne 2. 2. 2018 s vybraným dodavatelem – NMS s.r.o., IČO 35764848, se sídlem Hviezdoslavova 13, 821 06 Bratislava, Slovenská republika – na veřejnou zakázku s názvem „**ČVUT-CIIRC: Laserový tracker**“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení, které bylo zahájeno uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele dne 14. 12. 2017 pod systémovým číslem zadavatele P17V00132739,

jsem na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a § 152 odst. 5 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0076/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08026/2023/500 ze dne 24. 2. 2023

r u š í m

a správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0076/2023/VZ ve věci možného spáchání **přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 31. 12. 2017, **který měl spočívat v tom, že obviněný – České vysoké učení technické – nedodržel pravidlo stanovené v § 53 odst. 6 citovaného zákona ve spojení s § 122 odst. 5 citovaného zákona, když nevyloučil vybraného dodavatele – NMS s.r.o. – ačkoliv citovaný vybraný dodavatel na základě výzvy dle § 122 odst. 3 písm. a) citovaného zákona ve spojení s § 53 odst. 6 citovaného zákona ze dne 18. 1. 2018 nepředložil jmenovanému obviněnému originály nebo ověřené kopie dokladů o jeho základní způsobilosti dle § 74 odst. 1 písm. b), c) a d) citovaného zákona** a bodu 6. a 6.1. Výzvy k podání nabídek uveřejněné na profilu zadavatele dne 14. 12. 2017 ve vztahu k České republice, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a zadal veřejnou zakázku, když dne 2. 2. 2018 uzavřel s citovaným vybraným dodavatelem kupní smlouvu,

z a s t a v u j i

podle § 257 písm. f) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení pokuty podle § 268 téhož zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup obviněného a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný – České vysoké učení technické, IČO 68407700, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6 (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – zahájil dne 14. 12. 2017 uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele pod systémovým číslem zadavatele P17V00132739 zjednodušené podlimitní řízení na veřejnou zakázku s názvem „**ČVUT-CIIRC: Laserový tracker**“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dle bodu 1. dokumentu Výzva k podání nabídek a zadávací podmínky uveřejněného na profilu zadavatele dne 14. 12. 2017 (dále jen „**zadávací podmínky**“) se jedná o veřejnou zakázku na dodávky. Dle bodu 3. zadávacích podmínek je předmětem veřejné zakázky dodávka 1 ks laserového trackeru dle specifikace obsažené v příloze A k zadávacím podmínkám.

3. Dne 2. 2. 2018 uzavřel obviněný s dodavatelem – NMS s.r.o., IČO 35764848, se sídlem Hviezdoslavova 13, 821 06 Bratislava, Slovenská republika (dále jen „**vybraný dodavatel**“) – kupní smlouvu na předmětnou veřejnou zakázku.
4. Dne 2. 12. 2022 byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgánu příslušnému podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami, jakož i k projednání přestupků podle zákona a k ukládání pokut za jejich spáchání, doručen podnět stěžovatele – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, IČO 00022985, se sídlem Karmelitská 529/5, 118 00 Praha 1 – ze dne 1. 12. 2022 (dále jen „**podnět**“).
5. V návaznosti na obdržení podnětu, přezkoumání vyžádané dokumentace o zadávacím řízení a vlastní zjištění získal Úřad pochybnost o tom, zda se zadavatel nedopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 53 odst. 6 zákona ve spojení s § 122 odst. 5 zákona, když nevyločil vybraného dodavatele, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a uzavřel s vybraným dodavatelem na plnění veřejné zakázky smlouvu.
6. Dne 19. 1. 2023 doručil Úřad zadavateli oznámení o zahájení správního řízení z téhož dne, čímž došlo podle § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“), ve spojení s § 249 zákona, k zahájení správního řízení z moci úřední.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 24. 2. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp.zn. ÚOHS-S0076/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08026/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
8. Ve výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 53 odst. 6 zákona ve spojení s § 122 odst. 5 zákona, když nevyločil vybraného dodavatele, ačkoliv vybraný dodavatel na základě výzvy dle § 122 odst. 3 písm. a) zákona ve spojení s § 53 odst. 6 zákona ze dne 18. 1. 2018 nepředložil obviněnému originály nebo ověřené kopie dokladů o jeho základní způsobilosti dle § 74 odst. 1 písm. b), c) a d) zákona a bodu 6. a 6.1. Výzvy k podání nabídek uveřejněné na profilu zadavatele dne 14. 12. 2017 ve vztahu k České republice, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a zadal veřejnou zakázku, když dne 2. 2. 2018 uzavřel s vybraným dodavatelem kupní smlouvu.
9. Ve výroku II napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému pokutu ve výši 10 000 Kč, a ve výroku III povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
10. Své závěry o spáchání přestupku odůvodnil Úřad s tím, že obviněný neověřil základní způsobilost vybraného dodavatele, když doklady předložené dle výzvy podle § 122 odst. 3 písm. a) zákona neprokazovaly základní způsobilost vybraného dodavatele v rozsahu ustanovení § 74 odst. 1 písm. b) až d) zákona, tudíž obviněnému nebyla prokázána základní

¹ Je-li v tomto rozhodnutí odkazováno na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení předmětného zadávacího řízení. V tomto případě došlo k zahájení zadávacího řízení uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele dle § 53 odst. 1 zákona.

způsobilost ve vztahu k České republice. V takovém případě, tj. nepředložení dokladů dle § 122 odst. 3 zákona, zadavatel (obviněný) obligatorně postupuje podle § 122 odst. 5 zákona v rozhodném znění, který stanoví povinnost vyloučit účastníka zadávacího řízení. Obviněný v tomto případě k tomuto úkonu nepřistoupil a namísto toho s vybraným dodavatelem uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, čímž došlo ze strany obviněného k porušení zákona.

III. Rozklad obviněného

11. Dne 10. 3. 2023 obdržel Úřad rozklad obviněného ze dne 9. 3. 2023. Ze spisového materiálu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 24. 2. 2023. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Obviněný předně v rozkladu konstatuje, že se neshodne s posouzením Úřadu v napadeném rozhodnutí, zda v zadávacím řízení na veřejnou zakázku čestné prohlášení představovalo či nepředstavovalo doklad o kvalifikaci ve smyslu § 122 odst. 3 zákona.
13. Obviněný se dále v rozkladu zabývá výkladem § 53 odst. 4 zákona ve spojení s § 122 odst. 3 zákona, přičemž uvádí, že dle ust. § 53 odst. 4 zákona ve zjednodušeném podlimitním řízení čestné prohlášení nahrazuje doklady, a tím pro účely § 122 zákona čestné prohlášení splňuje formu prokázání kvalifikace před podpisem smlouvy.
14. Obviněný dále namítá, že v zadávacích podmínkách stanovil formu, jakou má být požadovaná základní způsobilost dle § 74 zákona doložena, a to čestným prohlášením. Dle obviněného přitom zadavatel obecně může v zadávacích podmínkách stanovit podmínky pro kvalifikaci odlišně od podmínek pro nadlimitní řízení, může je tedy i modifikovat. Obviněný namítá, že nezvolil jako způsob prokazování základní způsobilosti dokumenty uvedené v § 75 zákona, ať už odkazem nebo výčtem těchto dokumentů v zadávacích podmínkách. Obviněný si pouze vymínil právo pro případ (tedy ve vlastní diskreci, fakultativně, nikoliv obligatorně) vyžádat dokumenty dle § 75 zákona.
15. Obviněný rovněž namítá rozpor napadeného rozhodnutí s novelou zákona a důvodovou zprávou.

Závěr rozkladu

16. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu rozhodl tak, že se obviněný v rámci veřejné zakázky nedopustil porušení zákona.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných

souvislostech, byl podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumán soulad výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.

19. Úřad nerozhodl správně a v souladu s právními předpisy o vině obviněného, neboť závěr Úřadu o tom, že zadavatel nedodržel pravidlo stanovené v § 53 odst. 6 zákona ve spojení s § 122 odst. 5 zákona, když nevyloučil vybraného dodavatele, ačkoliv vybraný dodavatel na základě výzvy dle § 122 odst. 3 písm. a) zákona ve spojení s § 53 odst. 6 zákona ze dne 18. 1. 2018 nepředložil obviněnému originály nebo ověřené kopie dokladů o jeho základní způsobilosti dle § 74 odst. 1 písm. b), c) a d) zákona a bodu 6. a 6.1. Výzvy k podání nabídek uveřejněné na profilu zadavatele dne 14. 12. 2017 ve vztahu k České republice, je s ohledem na zjištěný skutkový stav případu závěrem nesprávným. Zadavatel citovaná ustanovení neporušil. Vzhledem k provázanosti výroků o vině, trestu a nákladech řízení nastaly podmínky pro zrušení celého napadeného rozhodnutí. Uvedený skutek není přestupkem, a proto bylo třeba správní řízení ve věci možného spáchání předmětného přestupku obviněným zastavit. Dále v tomto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

K výroku o vině

20. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že ač obviněný zadával veřejnou zakázku v rámci zjednodušeného podlimitního řízení, byl obecně povinen postupovat podle § 122 zákona, což, jak uvedl Úřad v bodě 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí, učinil, když vyzval vybraného dodavatele, aby na základě § 122 odst. 3 zákona předložil mj. originály (tj. originální listiny) nebo ověřené kopie dokladů o kvalifikaci. Úřad dále uvedl, že z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že vybraný dodavatel na základě výzvy obviněného dle § 122 odst. 3 písm. a) zákona prokázal předloženými dokumenty skutečnosti stanovené v § 74 odst. 1 písm. b) až d) zákona, avšak pouze ve vztahu k zemi svého sídla, tedy ve vztahu ke Slovenské republice. Dle Úřadu však zadavatel neověřil základní způsobilost vybraného dodavatele, když doklady předložené dle výzvy podle § 122 odst. 3 písm. a) zákona neprokazovaly základní způsobilost vybraného dodavatele v rozsahu ustanovení § 74 odst. 1 písm. b) až d) zákona, neboť zadavateli nebyla prokázána základní způsobilost ve vztahu k České republice.
21. S výše uvedenými závěry Úřadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí se však nelze ztotožnit, a to z důvodů uvedených dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí.
22. Dle § 122 odst. 3 písm. a) je zadavatel povinen si vyžádat od vybraného dodavatele před uzavřením smlouvy doklady o prokázání splnění kvalifikace, pokud je již nemá v té době k dispozici. Tyto doklady o kvalifikaci vybraného dodavatele musejí být předkládány v originále nebo ve formě ověřených kopií.
23. Pokud jde o rozsah dokumentů a informací požadovaných zadavatelem na základě výzvy dle § 122 odst. 3 zákona, je nutné vycházet z požadavků stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci, a to jak u výčtu těchto kvalifikačních požadavků, tak u způsobu jejich prokázání.

24. Dle § 75 odst. 1 zákona prokazuje dodavatel splnění kritérií základní způsobilosti ve vztahu k České republice předložením dokladů uvedených v citovaném ustanovení. Toto ustanovení však platí toliko pro nadlimitní režim, pokud na něj zadavatel neodkáže (srov. § 53 odst. 4 zákona věta první).
25. V daném případě tedy zadavatel mohl požadovat i jiné doklady, než jaké jsou uvedeny v § 75 zákona, protože toto ustanovení se na předmětné zadávací řízení nevztahuje.
26. V zadávací dokumentaci se k požadavku na předložení dokladů uvádí následující. Dle bodu 6. „Způsobilost a kvalifikace dodavatelů“ zadávacích podmínek „[p]rokázání způsobilosti a kvalifikace dle výše uvedených požadavků mohou **pro účely podání nabídek splnit dodavatelé předložením čestného prohlášení.**“ (tučné zvýraznění doplněno). „Výše uvedenými požadavky“ měl zadavatel na mysli zjevně způsobilost dle § 74 zákona v celém rozsahu, dále dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona a technickou kvalifikaci dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, které zmiňuje v úvodu bodu 6 zadávacích podmínek. Jde tedy o ustanovení platné pro všechny druhy kvalifikace požadované v tomto zadávacím řízení (obecná úprava). Zadavatel si dále vymínil, že si může v průběhu zadávacího řízení vyžádat předložení originálů nebo úředně ověřených dokladů o kvalifikaci.
27. Dle bodu 6.1. „Základní způsobilost dle ust. § 74 zákona“ zadávacích podmínek jsou mj. vyjmenovány situace, za kterých není dodavatel způsobilým dle § 74 zákona a dále je uvedeno, že „[d]odavatel **prokazuje splnění základních způsobilosti předložením čestného prohlášení dodavatele – účastníka zadávacího řízení, že splňuje základní způsobilost. Zadavatel si však vyhrazuje právo v souladu s ust. § 53 odst. 4 zákona vyžádat si případně předložení originálů nebo úředně ověřených kopií dokladů o splnění výše požadované základní způsobilosti dle ust. § 75 zákona.**“ (tučné zvýraznění doplněno).
28. S ohledem na právě uvedené tak lze konstatovat, že obviněný sám **v zadávacích podmínkách stanovil, že dodavatel prokazuje splnění základní způsobilosti předložením čestného prohlášení** (viz bod 6. zadávacích podmínek). Je sice pravdou, že čestné prohlášení v obecném režimu dle ustanovení bodu 6 zadávacích podmínek slouží toliko pro účely podání nabídek. Nicméně, ve vztahu k základní způsobilosti zadavatel svůj požadavek formuloval odlišně, a sice tak, že čestné prohlášení je už samo o sobě dokladem o prokázání tohoto druhu způsobilosti dodavatele, a nikoliv pouze jeho náhradou. Nelze samozřejmě přehlédnout, že v témže ustanovení bodu 6.1 zadávacích podmínek se hovoří o fakultativním vyžádání originálů, resp. jejich ověřených kopií dokladů ze strany zadavatele, což by mohlo evokovat, že zde vyžadované čestné prohlášení je opět jen náhradou za doklad o základní způsobilosti. Nicméně tomu tak není, neboť zde jde o doklady v režimu § 75 zákona, tedy o doklady, které jinak zadavatel v zadávacím řízení vůbec nepožadoval. Navíc zadavatel výslovně odkazuje na zdroj své pravomoci k § 53 odst. 4 zákona.
29. Jak ostatně konstatoval Úřad v bodě 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ustanovení § 122 odst. 3 zákona připouští situaci, že zadavatel nemusí vyzývat k předložení originálů či ověřených kopií těch dokladů prokazujících kvalifikaci vybraného dodavatele, kterými zadavatel již disponuje. Což v předmětné věci zadavatel měl, když součástí nabídky vybraného dodavatele bylo čestné prohlášení účastníka zadávacího řízení o splnění základní a profesní způsobilosti a kritérií technické kvalifikace ze dne 20. 12. 2017, ve kterém vybraný dodavatel prohlašuje, že splňuje způsobilost podle ustanovení § 74, § 77 odst. 2 písm. a) a § 79 odst. 2

písm. b) zákona (viz bod 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí). S ohledem na to, že citované ustanovení § 74 odst. 1 písm. b) až d) zákona upravuje základní způsobilost ve vztahu k České republice, vztahuje se čestné prohlášení vybraného dodavatele k České republice. Zadavatel tedy originální doklad ve vztahu k České republice, jehož předložení v zadávacích podmínkách vymínil, k dispozici již měl, a nebylo tedy třeba, aby k jeho předložení vybraného dodavatele před uzavřením smlouvy vyzýval.

30. Na tomto místě je vhodné uvést, že i důvodová zpráva k zákonu pojmá čestné prohlášení ve zjednodušeném podlimitním řízení jako náhradu dokladu o kvalifikaci, nikoliv jako doklad samotný. K tomu viz důvodová zpráva k § 53 zákona, kde se uvádí: „[ú]častník zadávacího řízení může nahradit požadované doklady o kvalifikaci písemným čestným prohlášením; tuto volbu dodavatele nesmí zadavatel v zadávací dokumentaci omezovat.“. Takové pojetí ostatně plyne i ze samotného textu § 53 zákona a navazuje kontinuálně na úpravu předchozí. K tomu lze odkázat na text obecné části důvodové zprávy, která obsahuje komparativní tabulku hlavních rysů jednotlivých zadávacích řízení, která znala právní úprava platná v době vedení legislativního procesu ohledně stávajícího zákona. Tam je k tehdejší úpravě zjednodušeného podlimitního řízení uvedeno, že „[z]jednodušené podlimitní řízení je jednodušší obdobou otevřeného řízení. Zadavatel dává neomezenému počtu dodavatelů možnost podat nabídku. Vedle uveřejnění výzvy na profilu zadavatele vyzývá nejméně 5 způsobilých dodavatelů. Zadavatel nemusí uveřejňovat předběžné oznámení, ani zpracovávat odůvodnění veřejné zakázky. **Kvalifikaci uchazeči prokazují předložením čestného prohlášení, ze kterého plyne, že splňují kvalifikaci. Dokumenty k prokázání kvalifikace předkládá pouze vyzvaný uchazeč před uzavřením smlouvy.** (...)“. Ve zdejší případě však zadavatel přijal úpravou odlišnou od úpravy zákona.
31. S ohledem na výše uvedené, lze konstatovat, že bod 6.1 zadávacích podmínek je tak „speciálním“ k ustanovení § 75 zákona, přičemž ve zjednodušeném podlimitním není zadavatel vázán § 75 zákona. Zadavatel si tak může sám v zadávacích podmínkách upravit, co bude dokladem prokazujícím splnění základní způsobilosti, přičemž v předmětné věci zadavatel vymezil, že tímto dokladem bude právě samo čestné prohlášení.
32. Zadavatel tedy stanovil, že bude považovat za originál dokladu čestné prohlášení, nikoliv konkrétní doklady dle § 75 zákona.
33. Ustanovení § 122 odst. 3 zákona tak nemuselo být v nyní šetřené věci obviněným vůbec aplikováno. Vzhledem ke skutečnosti, že ustanovení § 122 odst. 3 zákona představuje u zjednodušeného podlimitního řízení dobrovolný institut, nemohl obviněný porušit zákon tak, jak konstatoval Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
34. Doklady dle § 75 zákona nemusel obviněný požadovat po vybraném dodavateli ani před uzavřením smlouvy. Jako doklad k prokázání základní způsobilosti bylo v zadávací dokumentaci stanoveno čestné prohlášení. Toto prohlášení je tak v předmětné věci originálním dokladem prokazujícím splnění sporné části kvalifikace. Tudíž vybraný dodavatel prokázal kvalifikaci v souladu se zadávacími podmínkami.
35. S ohledem na vše výše řečené bylo nutno konstatovat, že obviněný ověřil dostatečně základní způsobilost vybraného dodavatele, pokud doklad, kterým je čestné prohlášení k dispozici, měl a další doklady, byť třeba jen ve vztahu ke Slovenské republice, si předložit nechal.

36. Pouze nad rámec je pak třeba upozornit, že i dle § 75 odst. 1 písm. c) zákona se základní způsobilost ve vztahu k § 74 odst. 1 písm. c) zákona prokazuje předložením čestného prohlášení. I pokud by zadavatel nestanovil zvláštní pravidlo ve vztahu k § 74, pak by výrok I napadeného rozhodnutí neobstál ve vztahu k porušení povinnosti dle § 74 odst. 1 písm. c) zákona.
37. Dle závěrů předsedy Úřadu tak zjištěný skutkový stav nenaplnuje podmínky § 122 odst. 5 zákona, přičemž závěr Úřadu o tom, že zadavatel nedodržel pravidlo stanovené v § 53 odst. 6 zákona ve spojení s § 122 odst. 5 zákona, není závěrem správným. Je proto nutné dospět k závěru, že daný skutek není přestupkem, neboť nenaplnuje podmínky stanovené v § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tedy že nedošlo k porušení zákona.

K zastavení správního řízení

38. S ohledem na skutečnost, že neobstojí výrok o vině zadavatele, neobstojí ani výroky o uložení trestu a stanovené povinnosti k úhradě nákladů řízení. Napadené rozhodnutí je tedy nutné zrušit jako celek.
39. Současně za situace, kdy předseda Úřadu dospěl k závěru, že zadavatel se nedopustil přestupku, který mu je Úřadem kladen za vinu, když neshledal, že by zadavatel svým jednáním nedodržel pravidlo stanovené mu zákonem, byl možný pouze jediný postup ve správním řízení, a to jeho zastavení ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť nastaly podmínky pro zastavení řízení, které jsou stanoveny v § 257 písm. f) zákona (tj. že nebyly shledány důvody pro uložení sankce).
40. Pro úplnost lze doplnit, že rozhodne-li předseda Úřadu v řízení o rozkladu o zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení, je povinen učinit tak ze zákonného důvodu, který je povinen ve svém rozhodnutí uvést, v opačném případě zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. K tomu se vyjádřil Krajský soud v Brně například v rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 následovně: *„Pokud pak odvolací (rozkladový) správní orgán (předseda žalovaného) hodlá podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu postupovat, vždy je třeba, aby z jeho rozhodnutí bylo zřejmé, z jakého zákonem předvídaného důvodu k zastavení řízení došlo a dle jakého ustanovení“*.
41. Pro vyloučení pochybností lze tedy konstatovat, že v dané věci je napadené rozhodnutí rušeno a správní řízení zastavováno z důvodu, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když nevyločil vybraného dodavatele ze zadávacího řízení pro údajné neprokázání základní způsobilosti dle § 74 zákona ve vztahu k České republice, neboť tento v souladu se zadávacími podmínkami předložil čestné prohlášení o prokázání základní způsobilosti jako dostačující doklad. Přestupek, tak jak jej vymezil Úřad při zahájení správního řízení, se nestal. Ve smyslu § 257 písm. f) zákona tak nebyl důvod uložit zadavateli sankci dle § 268 odst. 2 zákona.

VI. Závěr

42. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích byla přezkoumána zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcná správnost v plném rozsahu a současně byla přezkoumána i zákonnost postupu Úřadu. Po zvážení všech aspektů dané věci bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

České vysoké učení technické, Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy